

РЕШЕНИЕ

№

гр. София, 23.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.01.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **12079** по описа за **2025** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: К. И.

С. Г.

при участието на секретаря и при участието на прокурора, като разгледа дело номер 12079 по описа за 2025 година докладвано от съдия К. И., и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно- процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С., чрез юрисконсулт П. П. срещу решение № 3153 от 19.08.2025 г., постановено по НАХД № 4330/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 135-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 816242-F809219/04.03.2025г., издадено ТД на НАП С., с което на „БЛЕК БУШ” ЕООД, с ЕИК[ЕИК] са наложени 20 имуществени санкции в размер на по 500 /петстотин /лева всяка една от тях - за това, че в качеството си на регистрирано и задължено лице по ЗДДС, дружеството не е изпълнено задължението си да подаде справка – декларация по чл.125, ал.1 от ЗДДС, ведно с отчетните регистри по чл.124 от ЗДДС, за данъчни периоди от месец май 2023г. до месец декември 2024г. в законоустановения срок – нарушение по чл.125, ал.5

от ЗДДС и чл.125, ал.1 от ЗДДС.

В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно. Счита, че неправилно първоинстанционният съд е приел, че осъществено нарушение попада в обхвата на чл. 28 от ЗАНН - представлява маловажен случай, както и че са допуснати съществени нарушения на закона. Излага доводи, че описаните в обжалваното решение факти са неправилни и неясни. Счита, че АУАН и НП са връчени при спазване на изискванията и на лице, надлежно упълномощено от дружеството. Твърди, че всеки месец, за който не е подадена справка-декларация, е отделен данъчен период и неподаването на СД за всеки един е отделно нарушение, доколкото въпреки че са включени в един АУАН с цел бързина и процесуална икономия, всяко нарушение има самостоятелен характер и за всяко се налага отделно имуществена санкция. Сочи, че безспорно по делото е налице неизпълнение на задължение към държавата в срок. СД за периодите от м. май 2023 г. до м. декември 2024 г. са подадени с голямо закъснение (593 дни. 561 дни. 532 дни. 502 дни. 469 дни и т.н.). описани подробно за всеки период в НП и това определя степен на обществена опасност на деянието, която сама по себе си изключва наличието на маловажност като основание за неналагане на имуществена санкция по арг. от чл. 28 от ЗАНН. Моли за отмяна на решението на СРС и потвърждаване на НП.

Ответникът - „БЛЕК БУШ” ЕООД, оспорва касационната жалба. Твърди, че е нарушен принципът на пропорционалност между наложената санкция и извършеното нарушение. Претендира разности.

СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че на 05.02.2025г., свидетелката Д. Ж.–инспектор по приходите към НАП, заедно с колега – свидетелят Г. И., е извършила проверка в информационната система на ТД на НАП С. и констатирала, че „БЛЕК БУШ” ЕООД, в качеството си на регистрирано и задължено лице по ЗДДС, не е изпълнило задължението си да подаде в срок справка – декларация по чл.125, ал.1 от ЗДДС, ведно с отчетните регистри по чл.124 от ЗДДС, за данъчни периоди от месец май 2023г. до месец декември 2024г.

За констатираното нарушение от проверяващите бил съставен АУАН, въз основа на който било издадено обжалваното НП.

При тази фактическа обстановка Софийски районен съд е приел, че от АНО не са ангажирани доказателства за надлежно връчване на препис от процесния АУАН на нарушителя съгласно чл.43, ал.5 от ЗАНН. Приел е още, че задълженията за подаване на справки - декларации и на отчетни регистри съгласно законодателната воля се изпълняват заедно и едновременно, по един и

същи начин – по електронен път при условията и реда на ДОПК, като частично изпълнение е технически невъзможно. На следващо място е прието, че нарушението може да бъде в няколко алтернативни форми на изпълнително деяние – недеклариране на данъка въобще или декларирането му извън законоустановения срок /какъвто е конкретния случай/, но при всички случаи се върши едно единно нарушение, за което следва на основание чл.18 ЗАНН да се наложи една единна санкция в рамките на един процес. Отчетено е, че нарушението е извършено за първи път и търговската дейност на дружеството – жалбоподател за конкретния период е нулева. Тези обстоятелства имат значение за преценката за маловажност на случая по см. на чл.28 от ЗАНН вр. с §1 т.4 ДР ЗАНН, както и за спазване принципа за пропорционалност.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Настоящият състав не споделя изводите на СРС за маловажност.

Съгласно § 1, т. 4 ДР на ЗАНН:

4. (нова - ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.) "Маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид.

Процесното нарушение не е от категорията на тези, за съставомерността на които се изисква наличие на определен вредоносен резултат. Ето защо и за носене на административно-наказателната отговорност е без значение размерът на вредите, поради което и не може да се постави въпрос за приложението на § 1, т. 4 ДР на ЗАНН в първата му хипотеза, при която като критерий са предвидени липсата или незначителността на вредоносните последици.

На следващо място, следва да се извърши преценка дали е налице втората, алтернативно предвидена хипотеза на цитираната норма– да са налице други смекчаващи обстоятелства, от които да може да се направи извод, че деянието е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. В случая следва да се установи такава многобройност или значителност на смекчаващите обстоятелства, която да доведе до извод, че деянието е с ниска степен на обществена опасност.

В случая съдът намира, че не се установяват такива обстоятелства. Същевременно се установява, че се налице множество деяния, с които се установява трайно отношение към административното нарушение като закъсненията са значителни. Единственото смекчаващо обстоятелство е това, че е деклариран нулев резултат – обстоятелство, което настоящият състав намира за недостатъчно за приложението на цитираната норма.

Ето защо следва да се отмени решението на СРС, а НП- да бъде потвърдено.

Предвид изхода на спора, предмет делото, правото на разноски е за КАСАТОРА. На него следва да се присъдят разноски за две инстанции, които съдът определя в размер на по 50 евро за всяка една.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 3153 от 19.08.2025 г., постановено по НАХД № 4330/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 135-ти състав № 3391 от 12.09.2025 г.

по НАХД № 4898 от 2024 г. по описа на СРС, НО, 21 състав КАТО ВМЕСТО НЕГО
ПОСТАНОВЯВА

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № 816242-F809219/04.03.2025г., издадено ТД
на НАП С..

ОСЪЖДА „БЛЕК БУШ” ЕООД, ЕИК [ЕГН] ДА заплати на Националната агенция по приходите
сумата от 100 евро – разноски.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.